

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

23 november 2020

ADVIES 2020-153

met betrekking tot het verkrijgen van een kopie van
verslagen van de Federale Raad voor Landmeters-
experten

(CTB/2020/142)

1. Een overzicht

1.1. Bij e-mail van 21 oktober 2020 vraagt de heer X om inzage in de verslagen van de Federale Raad van Landmeters-experten van de periode april 2011 tot december 2012 en de verslagen van januari 2020 tot oktober 2020. Bovendien vraagt hij om een kopie te ontvangen van het register vragen openbaarheid van bestuur voor de jaren 2011, 2012 en 2020.

1.2. De voorzitter van de Federale Raad van Landmeters-experten bezorgt bij e-mail van 30 oktober 2020 de geanonimiseerde verslagen van 2020. Wat de verslagen van 2011 en 2012 betreft deelt hij het volgende mee:

“De verslagen van 2011 en 2012 zijn niet digitaal beschikbaar. Er is alleen een papieren versie, opgeslagen in de kantoren in Brussel. Omwille van de gevolgen van Covid-19 heeft de FOD Economie op 16 oktober en naar aanleiding van de richtlijnen van de overheid beslist dat medewerkers van de FOD Economie moeten thuiswerken en dat ten minste tot 19 november 2020.

Aangezien deze maatregelen genomen zijn in het kader van het algemeen belang (ze zijn bedoeld om de gezondheid van de medewerkers van de FOD Economie en van de bevolking in het algemeen te beschermen), lijken ze ons voorrang te hebben op het recht op openbaarheid van bestuur. Voor 19 november 2020 (en misschien nog nadien in functie van de evolutie van de maatregelen in het kader van Covid 19) zijn wij dus niet in de mogelijkheid om toegang te verschaffen tot de verslagen van 2011 en 2012.”

Met betrekking tot de aanvraag om een kopie van het register openbaarheid van bestuur deelt hij het volgende mee:

“Wij houden een register openbaarheid van bestuur bij. Dat is niet gebeurd vanaf 1 juli

1994, datum van inwerkingtreding van de wet openbaarheid van bestuur. De wet geeft zeer weinig uitleg bij het register en legt geen vormvereisten op. De wet zegt alleen dat de aanvragen volgens datum van ontvangst moeten bijgehouden worden. Het register dat wij gebruiken, is opgemaakt in excel. Voor de periode 2011-2012 en 2020 hebben we vier aanvragen teruggevonden, waaronder drie op naam van dhr. De Mol (2 in 2012 en 1 in 2020). We hebben de persoonsgegevens voor het ene dossier dat niet op naam staat van dhr. X verwijderd met het oog op verzending naar dhr. X (zie bijlage).”

Daarnaast wordt melding gemaakt over informatie van door hem ingediende klachten:

“Wat de informatie over ingediende klachten betreft kan ik U melden dat in 2012 geen informatie aan klagers werd bezorgd, op dat ogenblik de regel was die gold voor de behandeling van tuchtklachten bij het merendeel van Vrije Beroepen. Dat de klager informatie krijgt over het beschikkend gedeelte is voorzien in de procedure bij het BIV en nu ook bij het ITAA (artikel 71, § 3, van het koninklijk besluit van 11 september 2020 tot vaststelling van de nadere regels van het

openbaar register van het Instituut van de Belastingadviseurs en de Accountants en de toekenning van de hoedanigheid aan de personen van derde landen en aan de rechtspersonen, de regels inzake de werking van het Instituut en de voorwaarden inzake beroepsverzekering). De regelgeving voor de landmeters-experten voorziet (nog) niet uitdrukkelijk.”

1.3. Bij e-mail van 3 november 2020 verzoekt de aanvrager de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur (hierna: de Commissie) om een advies.

1.4. Bij e-mail van 17 november 2020 dient de aanvrager een verzoek tot heroverweging in bij de Federale Raad van Landmeters-experten.

1.5. Bij e-mail van dezelfde datum vraagt hij de Commissie opnieuw om een advies.

2. De beoordeling van de aanvraag

De Commissie is van oordeel dat het verzoek om advies in overeenstemming met artikel 8, § 2 van de wet van 11 april 1994 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ (hierna: wet van 11 april 1994) werd ingediend. Ook al heeft de aanvrager oorspronkelijk een advies ingediend op 3 november 2020 zonder tegelijkertijd ook een verzoek tot heroverweging tot de Federale Raad voor Landmeters-experten, hij heeft binnen de termijn waarbinnen de Commissie bevoegd is om een advies uit te brengen, een nieuw verzoek om advies en een verzoek tot heroverweging ingediend bij e-mails van 17 november 2020.

De Commissie dient evenwel nu te onderzoeken of de Federale Raad voor Landmeters-experten wel onder de toepassing van de wet van 11 april 1994 valt.

2.1. De kwalificatie als federale administratieve overheid

Vooraleer de aanvraag op zijn gegrondheid kan worden beoordeeld, moet de Commissie nagaan of de Federale Raad van Landmeters-experten een administratieve overheid is in de zin van de wet van 11 april 1994. Het recht van toegang zoals gegarandeerd door artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 geldt slechts ten aanzien van bestuursdocumenten. Een bestuursdocument is “*alle informatie, in welke*

vorm ook, waarover een administratieve overheid beschikt” (zie artikel 1, tweede lid, 2° van de wet). Een administratieve overheid wordt door de wet van 11 april 1994 gedefinieerd als *“een administratieve overheid als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State”* (zie artikel 1, tweede lid, 1° van de wet).

Grondrecht als uitgangspunt

Het is belangrijk voor ogen te houden wat het doel van de grondwetgever was toen hij de openbaarheid van bestuur in de Grondwet opnam.

In de Verklarende Nota bij artikel 24ter, het huidige artikel 32 van de Grondwet, is duidelijk vermeld dat *“De principes vastgesteld in het voorgestelde artikel gelden ten aanzien van alle administratieve overheden. De concrete invulling van dit begrip zal naderhand gebeuren. Aangezien hier een fundamenteel recht wordt toegekend, zal hierbij een zo breed mogelijke interpretatie worden gehanteerd. Met name kan verwezen worden naar artikel 14 van de wetten op de Raad van State en de rechtspraak van de Raad van State dienaangaande.”* (Parl. St. Kamer, B.Z. 1992-1993, 839/1, 5).

De grondwetgever had dus onmiskenbaar een ruim personeel toepassingsgebied op het oog, maar liet de invulling over aan de wetgever. Gelet op het gegeven dat het om een grondrecht gaat, moet de wetgever voor een zo ruim mogelijke invulling kiezen. Bovendien mag de wetgever wanneer hij om het personeel toepassingsgebied in te vullen voor het begrip “administratieve overheid” kiest, dit begrip niet zo beperkt invullen dat de wet in strijd zou zijn met het brede toepassingsgebied dat de grondwetgever voor ogen had.

Toepassingsgebied van de federale openbaarheidswet

De wet van 11 april 1994 is op grond van artikel 1, eerste lid, ervan, van toepassing op:

- a) de federale administratieve overheden;
- b) de administratieve overheden andere dan de federale administratieve overheden doch slechts voor zover deze wet op gronden die tot de federale bevoegdheid behoren, de openbaarheid van bestuursdocumenten verbiedt of beperkt.

Een administratieve overheid wordt door de wet gedefinieerd als “een administratieve overheid als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State” (artikel 1, tweede lid, 1° van de wet).

Notie (federale) «administratieve overheid»

In de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat de federale openbaarheidswet is geworden (*Parl. St. Kamer, 1992-1993, 1112/1, 8-11*), werd de notie «administratieve overheid» als volgt verduidelijkt:

“Voor de bepaling van de notie “administratieve overheden” wordt gesteund op artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en bijgevolg op de uitgebreide jurisprudentie terzake van de Raad van State. Dit biedt het belangrijke voordeel dat het toepassingsgebied van de wet mee zal evolueren met de nieuwe ontwikkelingen die zich in de wetgeving en de administratieve praktijk voordoen. Bovendien verschaft de rechtspraak van de Raad van State een duidelijk houvast en worden criteria gehanteerd die volledig aansluiten bij de doelstelling van deze wet, namelijk de bestuurde in zijn verhouding tot het bestuur, welke vorm dat ook aanneemt, recht te geven op openbaarheid. De criteria van de Raad van State zijn, positief gesteld en niet-cumulatief: uitoefening van een taak van algemeen belang, over dwingende beslissingsbevoegdheid beschikken, betrokkenheid van de overheid bij de oprichting of erkenning, controle door de overheid, beschikken over bepaalde prerogatieven van de openbare macht en, negatief: niet behoren tot de wetgevende of de rechterlijke macht.

Nieuw tegenover de bestaande rechtspraak van de Raad van State is dat voor de toepassing van de hier voorgestelde wet bovendien zal moeten worden afgebakend welke van de administratieve overheden als federale administratieve overheden moeten worden beschouwd en welke als niet-federale administratieve overheden. De federale administratieve overheden zijn, aldus de Raad van State in zijn advies met betrekking tot onderhavig wetsontwerp, de federale administraties, de openbare instellingen en ermee vergelijkbare openbare diensten welke onder een federale administratieve overheid ressorteren, alsmede de private personen welke door een federale overheid ten gevolge van andere dan toevallige gebeurtenissen met het uitoefenen van een federale openbare dienstverlening zijn belast. Tot het federale niveau wordt eveneens gerekend het personeel van de provincies dat afhangt van de federale overheid inbegrepen de arrondissementscommissarissen.

De niet-federale administratieve overheden zijn deze die deel uitmaken van andere bestuursniveaus – de Gemeenschappen en de Gewesten, de provincies en de gemeenten, zoals daar zijn de diensten van de Gemeenschappen, de Gewesten of de Gemeenschapscommissies of de instellingen door hen opgericht, privé-personen die een taak van algemeen belang uitvoeren die behoort tot de bevoegdheidsfeer van de Gemeenschappen of Gewesten, de gemeentelijke en provinciale organen, de intercommunales, de O.C.M.W.'s, de polders en wateringen, de kerkfabrieken, enz..

Wat het federale niveau betreft, heeft de Raad van State steeds als administratieve overheden bestempeld: de organen van het centrale rijksbestuur, zoals

de Koning, de Ministers en bepaalde bij delegatie handelende ambtenaren die een beslissingsbevoegdheid bezitten zoals de Vaste Wervingssecretaris.

Voor wat de Koning als administratieve overheid betreft, moet beklemtoond worden dat Hij dit slechts is met betrekking tot aangelegenheden waarvoor een Minister de verantwoordelijkheid draagt (cf. artikel 64 van de Grondwet) en geenszins persoonlijk als administratieve overheid kan worden beschouwd. De stukken en de correspondentie die berusten bij het Staatshoofd vallen geenszins onder toepassing van deze wet.

Kabinetleden zijn evenmin administratieve overheden: zij zijn de persoonlijke medewerkers van de Ministers en kunnen zich niet in hun plaats stellen om beslissingen te nemen waarvoor de Ministers bevoegd zijn. Aangezien en in zoverre zij geen bevoegdheid bezitten om bindend op te treden tegenover derden, zijn zij, volgens de Raad van State, derhalve niet als administratieve overheid te beschouwen.

De organen van dienstgewijze gedecentraliseerde instellingen die een autonome beslissingsbevoegdheid bezitten, zijn wel als administratieve overheid te beschouwen. Zij werden door de overheid opgericht om in een dienst van algemeen nut te voorzien en zijn daarbij onder de hoge leiding van de overheid geplaatst. Het betreft onder meer de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, de Bankcommissie, enzovoort.

Naast deze openbare instellingen stricto sensu zijn ook de instellingen die door de overheid of door toedoen van de overheid tot stand werden gebracht om in een openbare dienst te voorzien en waarvan particulieren of private vennootschappen deel uitmaken of die opgericht zijn in de vorm van een handelsvennootschap als administratieve overheid te beschouwen. Het betreft ondermeer het Gemeentekrediet van België.

Vragen rijzen met betrekking tot de zogenaamde ondernemingen met gemengd beheer die door de openbare overheid tot stand zijn gebracht en een openbare dienst of een dienst van algemeen belang waarnemen en waarvoor, zowel wat de samenstelling van het kapitaal als wat het beheer van de onderneming betreft, een beroep gedaan wordt op de medewerking van particulieren. Het betreft de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, de Nationale Bank van België, S.A.B.E.N.A., en andere.

Het antwoord op de vraag of zij als administratieve overheid moeten worden beschouwd, leidt de Raad van State af uit de ontleding van de bijzondere wetten die het statuut van die organismen regelen. De recente wijzigingen met betrekking tot het statuut van de autonome overheidsbedrijven kunnen dus aanleiding geven tot een herziening van de rechtspraak terzake, wat trouwens eveneens geldt tegenover de openbare kredietinstellingen.

Samen met deze organismen, dient de vraag gesteld te worden naar het karakter van administratieve overheid van organismen die uit particulier initiatief zijn ontstaan maar die met een taak van algemeen belang zijn belast.

Ten aanzien van deze organismen, die als dusdanig geen administratieve overheid zijn, maar wel met publiekrechtelijk gezag beklede beslissingen kunnen nemen die vatbaar zijn voor vernietiging door de Raad van State, is de wet betreffende de openbaarheid van bestuur slechts van toepassing ten aanzien van die aangelegenheden waarvoor het organisme het karakter van administratieve overheid heeft. Voor de ondernemingen van gemengd beheer betreft dit bijvoorbeeld de bevoegdheid die wordt uitgeoefend met betrekking tot het personeel.

Ook openbare adviesorganen (zoals de Centrale raad voor het Bedrijfsleven, de Hoge Raad voor de Middenstand, de Nationale Arbeidsraad) zijn aan deze gevolgtrekking onderworpen: zij zijn geen administratieve overheid wanneer zij adviezen verstrekken maar wel bij de uitoefening van hun beslissingsmacht ten aanzien van hun personeel. Enkel ten aanzien van deze aangelegenheid zijn zij onderworpen aan de toepassing van deze wet.

Hierbij moet beklemtoond worden dat het bovenstaande slechts geldt voor deze organismen die niet als dusdanig een administratieve overheid zijn en deze kwalificatie slechts verkrijgen in de mate waarin zij met publiekrechtelijk gezag beklede beslissingen nemen. Slechts voor deze organismen geldt de openbaarheid enkel ten aanzien van die aangelegenheden waarvoor het organisme het karakter van administratieve overheid bezit.

Dit geldt dus niet voor de organismen en instellingen die door de Raad van State in hun geheel als administratieve overheid worden beschouwd. Bij deze instellingen of organismen is de vraag of een document betrekking heeft op een aangelegenheid die onderworpen is aan het wettigheidstoezicht van de Raad van State irrelevant. Alle documenten die berusten bij dergelijke administratieve overheid zijn bestuursdocumenten, en in principe openbaar.”

Uit die toelichting blijkt enerzijds de bedoeling van de wetgever om, door voor de invulling van het begrip “administratieve overheid” te verwijzen naar artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en de daarop betrekking hebbende rechtspraak, het toepassingsgebied van de wet van 11 april 1994 de mogelijke ontwikkeling van die rechtspraak te laten volgen. De wetgever koos immers voor een “evolutief” begrip, waarbij voldoende rekening kon worden gehouden met maatschappelijke evoluties. Omdat het begrip “administratieve overheid” in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zelf niet wordt gedefinieerd, is de invulling die er in de Memorie van Toelichting aan wordt gegeven een weergave van een tijdgebonden situatie en bovendien een interpretatie van de bestaande rechtspraak. De evolutie die zich op dat moment voltrok in de rechtspraak was veeleer uitbreidend, al werd niet uitgesloten dat toekomstige rechtspraak in beperkende zin zou evolueren als de aard van een bepaald organisme in de toekomst zou wijzigen.

Anderzijds blijkt dat een onderscheid dient gemaakt te worden tussen zogenaamde “organieke” en “functionele” openbare diensten. Terwijl alle documenten die berusten bij organismen en instellingen die in hun geheel als administratieve overheid worden beschouwd (*organieke openbare diensten*, o.a. de federale administraties) als bestuursdocumenten dienen te worden beschouwd en dus openbaar zijn, geldt voor organismen die niet als zodanig een administratieve overheid zijn (*functionele openbare*

diensten) de openbaarheid enkel ten aanzien van die aangelegenheden, waarvoor een dergelijk organisme het karakter van administratieve overheid bezit. Wat die laatste categorie betreft gaat het in het bijzonder om de organismen die uit particulier initiatief zijn ontstaan maar die met een taak van algemeen belang zijn belast, om ondernemingen met gemengd beheer en om een specifieke categorie van adviesorganen, namelijk de openbare adviesorganen (in A. MAST e.a., *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Mechelen, Kluwer, 2017, p. 132, omschreven als “*de met een louter adviserende bevoegdheid belaste lichamen [...] waaraan de wetgever rechtspersoonlijkheid en een patrimoniale en budgettaire zelfstandigheid heeft verleend*”; op federaal niveau gaat het, bijvoorbeeld, om de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, de Hoge Raad voor de Middenstand en de Nationale Arbeidsraad).

De invulling van het begrip “administratieve overheid” is sedert de totstandkoming van de openbaarheidswet geëvolueerd. Het Hof van Cassatie heeft geoordeeld dat door de overheid opgerichte of erkende instellingen, die belast zijn met een openbare dienst en niet behoren tot de rechterlijke of wetgevende macht, in beginsel administratieve overheden zijn, in zoverre hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd én zij beslissingen kunnen nemen die derden binden (zie in het bijzonder: Cass. 14 februari 1997, nr. C.96.0211.N; Cass. 10 september 1999, nr. C.98.0141.F; Cass. 6 september 2002, nr. C.01.0382.N; voor commentaar in de rechtsleer, zie onder meer: S. BAETEN, “Variaties op verzelfstandigingsthema’s: enkele bedenkingen over de tweewegenleer en het annulatiecontentieux naar aanleiding van het Cassatiearrest van 8 november 1996”, *C.D.P.K.* 1999, 83-102; M. BOES, “De administratieve overheid: een ondefinieerbaar begrip?”, *Ad amicissimum amici scripsimus. Vriendenboek Raf Verstegen*, Brugge, die Keure, 2004, 27-30; MAST, *o.c.*, nrs. 1017-1020; P. NIHOUL “La notion d’autorité administrative: retour à l’orthodoxie”, *Adm. Publ.*, 2001, 78-85; J.M. PIRET, “La notion d’autorité administrative”, *Adm. Publ.*, 1999, 236-238; F. VANDENDRIESSCHE, “De invulling van het begrip administratieve overheid na de arresten Gimvindus en BATC van het Hof van Cassatie”, *R.W.*, 2000-2001, 497-506; S. VAN GARSSE, “De ‘harmonicabewegingen’ van het begrip administratieve overheid”, *Tijdschrift voor Gemeenterecht*, 2002, 308-313). Daarbij heeft het Hof van Cassatie weliswaar de nadruk gelegd op het (*functionele*) criterium beslissingen te kunnen nemen die derden binden, doch daaruit kan niet worden afgeleid dat de bevoegdheid om beslissingen te kunnen nemen die derden binden in alle gevallen een

noodzakelijke voorwaarde is om van een administratieve overheid te kunnen spreken. Bovendien mag niet uit het oog worden verloren dat de arresten van het Hof van Cassatie steeds betrekking hadden op privaatrechtelijke instellingen.

2.2. De kwalificatie van de Federale Raad van Landmeters-Experten

De Federale Raad van Landmeters-Experten is opgericht door artikel 2 van de wet van 11 mei 2003 'tot oprichting van federale raden van landmeters-experten'. Ze bestaat uit een Nederlandstalige en een Franstalige Kamer en is samengesteld uit een werkend voorzitter en diens plaatsvervanger, door de Koning benoemd onder de werkende of eremagistraten of onder de advocaten die regelmatig ingeschreven zijn op het tableau van de Orde. Elke Kamer omvat daarenboven een werkend assessor en een plaatsvervanger, benoemd door de minister die bevoegd is voor Middenstand onder zijn ambtenaren, alsook twee werkende assessoren en twee plaatsvervangers, landmeters-experten, die benoemd worden door de minister die bevoegd is voor Middenstand, op voorstel van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote ondernemingen.

De Kamers hebben volgens artikel 4, § 1 van deze wet tot taak:

- uitspraak te doen over de aanvragen tot inschrijving op het tableau van de beoefenaars van het beroep die voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 2, 1° en 2/1, van de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert en die het beroep van landmeter-expert willen uitoefenen of de beroepstitel willen voeren dat zij bijhouden en elk jaar publiceren;
- ervoor te zorgen dat de bepalingen van deze wet worden nageleefd en elke inbreuk aan te geven bij de gerechtelijke overheid;
- te waken over de toepassing van de voorschriften van de plichtenleer en uitspraak in tuchtzaken te doen.

Volgens het koninklijk besluit van 22 maart 2004 'tot vaststelling van de procedure en de termijnen voor de Kamers van Federale Raden en van de Federale Raad van beroep van de landmeters-experten' doen de Raden uitspraak bij een met redenen omklede beslissing.

De Commissie is van mening dat de Federale Raad voor landmeters-experten een administratieve overheid is in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Het gegeven dat de Federale

Raad van Beroep voor Landmeters-experten optreedt als een administratief rechtscollege tenzij zij uitspraak doet over een beroep ingesteld tegen een weigering tot inschrijving op het tableau van de titularissen (RvS arrest nr. 215.672 van 10 oktober 2011), doet daar geen afbreuk aan. De Federale Raad voor Landmeter-experten valt bijgevolg onder de toepassing van de wet van 11 april 1994.

2.3. De toepassing van de wet van 11 april 1994

2.3.1. Omvang van het ingediende beroep

De Commissie stelt vast dat het beroep zich beperkt tot een kopie van de verslagen van de Federale Raad van Landmeters-experten van de periode april 2011 tot december 2012 aangezien zoals uit zijn e-mail aan de Commissie blijkt dat hij de andere gevraagde documenten heeft ontvangen. Het advies beperkt zich hiertoe.

2.3.2. De inroepbaarheid van uitzonderingsgronden

Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 huldigen principieel het recht van toegang tot alle bestuursdocumenten. De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer één of meer uitzonderingsgronden kunnen of moeten worden ingeroepen die zich bevinden in artikel 6 van de wet van 11 april 1994 en dit inroepen *in concreto* en op pertinente wijze kan worden gemotiveerd. Slechts uitzonderingsgronden die bij wet zijn voorzien kunnen worden ingeroepen en bovendien geldt dat ze beperkend moeten worden geïnterpreteerd (Arbitragehof, arrest nr. 17/97 van 25 maart 1997, overweging B.2.1 en 2.2 en Arbitragehof, arrest nr. 150/2004 van 15 september 2004, overweging B.3.2 en Grondwettelijk Hof, arrest nr. 169/2013 van 19 december 2013).

De Commissie stelt vast dat de toegang tot de gevraagde documenten geweigerd wordt omwille van de COVID-19 crisis, waardoor ambtenaren omwille van de overheidsmaatregelen en de gezondheidsrisico's van thuis uit werken en zij geen toegang hebben tot de dossiers waarvan zij van thuis uit geen toegang hebben. De Commissie kan begrip opbrengen voor deze verantwoording, maar wil toch beklemtonen dat dit niet kan leiden tot een weigering om toegang te verlenen, maar hoogstens tot een vertraging in de uitvoering van de openbaarmaking. Er moet immers rekening mee worden gehouden dat de grondwetgever van het recht van toegang tot bestuursdocumenten een grondrecht heeft gemaakt, waarop slechts beperkingen mogelijk zijn voor zover dit bij wet mogelijk is gemaakt.

De Commissie wenst erop te wijzen dat de Federale Raad van de landmeters-experten dient te onderzoeken of bepaalde uitzonderingsgronden moeten ingeroepen om de openbaarmaking te weigeren. Ze denkt hier in het bijzonder aan de uitzonderingsgrond vermeld in artikel 6, § 2, 1° van de wet van 11 april 1994 op grond waarvan een federale of niet-federale administratieve overheid de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, afwijst, wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet: 1° aan de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de inzage, de uitleg of de mededeling in afschrift heeft ingestemd. De Commissie wenst daarbij op te merken dat het onvoldoende is om in concreto aan te tonen dat bepaalde informatie betrekking heeft op de persoonlijke levenssfeer. Er moet immers worden aangetoond worden dat de openbaarmaking van de betrokken informatie afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Daarnaast moet ook worden nagegaan of de openbaarmaking ook afbreuk doet aan de fundamentele rechten en vrijheden van de bestuurden, uitzonderingsgrond die wordt vermeld in artikel 6, § 1, 2° van de wet van 11 april 1994. Om deze uitzonderingsgrond in te roepen is bovendien vereist dat een belangenafweging plaatsvindt tussen het algemeen belang dat gediend is met de openbaarheid en het beschermde belang.

Voor zover de Federale Raad van de landmeters-experten geen uitzonderingsgronden inroept om de openbaarmaking te weigeren en nalaat het inroepen ervan behoorlijk *in concreto* te motiveren, is hij ertoe gehouden de gevraagde bestuursdocumenten openbaar te maken.

De Commissie wenst de Federale Raad van de landmeters-experten verder te wijzen op het principe van de gedeeltelijke openbaarmaking. Op grond hiervan kan een verzoek om toegang enkel worden geweigerd tot die fragmenten in een bestuursdocument die onder een uitzonderingsgrond vallen. Alle andere informatie in een bestuursdocument dient vooralsnog openbaar te worden gemaakt.

Brussel, 23 november 2020.

F. SCHRAM
secretaris

K. LEUS
voorzitster